

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Sztuka występów publicznych
Prowadzący	Dr Tomasz Płonkowski
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2025/2026
Rok studiów	2
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (<i>obowiązkowy, do wyboru</i>)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (<i>symbole</i>)	DL_W16, DL_U04, DL_U12, DL_U15, DL_K06
Rodzaj zajęć (<i>wybór z listy*</i>)	wykład
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych teorii komunikowania.
Opis i cele przedmiotu Sztuka występów publicznych	Zajęcia skierowane są do osób zainteresowanych rozwojem i doskonaleniem kompetencji komunikacyjnej i językowej w obszarze występów publicznych. Obejmują one podstawowe zagadnienia z zakresu retoryki, technik wypowiedzi charakterystycznych dla sytuacji komunikacyjnych w formie jeden na wielu. Celem przedmiotu jest wykształcenie u studentów umiejętności budowania wizerunku publicznego w zawodzie dziennikarza z wykorzystaniem kultury żywego słowa. Słuchacze zapoznają się z zasadami przygotowywania i wygłaszania tradycyjnych i sytuacyjnych mów publicznych w różnych zawodowych wyzwaniach. Posiądą umiejętności praktyczne w tym zakresie, dzięki czemu samodzielnie w przyszłości będą się doskonalić.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Sztuka wystąpień publicznych:	
1. Wprowadzenie w zajęcia, zasady i ustalenie kontraktu zajęć	2
2. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę)	2
3. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę) – cd. zajęć	2
4. Struktura wystąpienia publicznego	2
5. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu radzenie sobie ze stresem	2
6. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu: cechy dobrego mówcy	2
7. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
8. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
9. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
10. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
11. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
12. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
13. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
14. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
15. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę) oraz podsumowanie zajęć	2
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe efekty uczenia się</u> <i>(co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)</i>	<u>Opis przedmiotowych efektów uczenia się</u> <i>(wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt)</i> <i>(co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)</i>	<u>Sposoby weryfikacji efektów uczenia się</u> <i>(np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)</i>
DL_W16	Zna i rozumie współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych	W1 – student definiuje i określa procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych (tematy: 2-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	U1 – student wykorzystuje wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk (tematy: 7,8)	Prezentacja na zajęciach
DL_U12	Posiada umiejętności sprawnego posługiwania się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2	U2 – student sprawnie posługuje się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 (tematy: 1-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_U15	Posiada umiejętności prezentowania własnych poglądów i pomysłów, a także przekonywania do nich rozmówców	U3 – student prezentuje własne poglądy i pomysły, a także przekonywania do nich rozmówców (tematy: 2-3, 6-8, 1015)	Prezentacja na zajęciach
DL_K06	Przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego	K1 – student przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego (tematy: 1-15)	Prezentacja na zajęciach

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Prezentacja
2.	Dyskusja
3.	Pokaz – inscenizacja
4.	

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć	15	30/1
	przygotowanie do zaliczenia	15	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Na ocenę końcową składa się aktywne uczestnictwo studenta w zajęciach, obecność (90%) – dopuszczalne są trzy (3) nieobecności w semestrze, oddanie projektów i ich zaprezentowanie pt. "wystąpienia publiczne o niej/nim" (1min), „mowa spontaniczna” (1min), mój ulubiony mówca lub arcyciekawy fragment publicznej mowy polityka (2min), arcyciekawe sformułowania (10 sformułowań), przygotowanie i zaprezentowanie mowy publicznej – w określonych przez prowadzącego terminach (5min) i kryteriach (mowa publiczna perswazyjna oparta na schemacie klasycznej mowy publicznej). O ocenie dobrej lub bardzo dobrej z przedmiotu decyduje suma uzyskanych punktów z wyżej opisanych projektów i ćwiczeń oraz obecności na zajęciach (według wyżej przedstawionych warunków).

Dla efektów W1, U1, U2, U3, K1:

Na ocenę 5:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie wszystkie najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje wszystkie kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,
- student prezentuje biegle, kompetentnie, skutecznie własne poglądy i pomysły, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega wszystkie zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Na ocenę 4:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie większość najważniejszych współczesnych procesów kulturowych związanych z upowszechnieniem się technik wizualnych, - student omawia i diagnozuje większość kluczowych motywów i wydarzeń z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk, - student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,

- student prezentuje większość własnych poglądów i pomysłów, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega większość zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego.

Na ocenę 3:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie niektóre najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje niektóre kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 na poziomie podstawowym,
- student prezentuje niektóre własne poglądy i pomysły, a także niekiedy przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega niektóre zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Literatura obowiązkowa

1.	Lichański J.Z. (red.), Uwieść słowem czyli retoryka stosowana, Warszawa 2003
2.	Korolko M., Sztuka Retoryki, Warszawa 1990.
3.	Marcyński K., Kompetencja komunikacyjna. Studium medioznawcze, Warszawa 2017.

Literatura uzupełniająca

1.	Marcyński K., Klasyczna retoryka na współczesne czasy. Wybrane elementy kanonu retorycznego, w: Media w Kościele i Kościół w mediach. Edukacja medialna, dziennikarska i w zakresie public relations oraz zastosowania Web 2.0 w Kościele w Polsce, red. Przybysz M., Kloch J., Katowice 2012, s. 127-160.
2.	Lewandowska-Tarasiuk E., Sztuka wystąpień publicznych czyli jak zostać dobrym mówcą, Warszawa 2001.

☐ lista rodzajów zajęć

x ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)

- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat j ęzyka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☐ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe

(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska) *(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)*

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Sztuka wystąpień publicznych
Prowadzący	ks. dr hab. Krzysztof Marcyński, prof. ucz.
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2025/2026
Rok studiów	2
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	DL_W16, DL_U04, DL_U15, DL_K06
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	ćwiczenia
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych teorii komunikowania.
Opis i cele przedmiotu Sztuka wystąpień publicznych	Zajęcia skierowane są do osób zainteresowanych rozwojem i doskonaleniem kompetencji komunikacyjnej i językowej w obszarze wystąpień publicznych. Obejmują one podstawowe zagadnienia z zakresu retoryki, technik wypowiedzi charakterystycznych dla sytuacji komunikacyjnych w formie jeden na wielu. Celem przedmiotu jest wykształcenie u studentów umiejętności budowania wizerunku publicznego w zawodzie dziennikarza z wykorzystaniem kultury żywego słowa. Słuchacze zapoznają się z zasadami przygotowywania i wygłaszania tradycyjnych i sytuacyjnych mów publicznych w różnych zawodowych wyzwaniach. Posiadają umiejętności praktyczne w tym zakresie, dzięki czemu samodzielnie w przyszłości będą się doskonalić.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Sztuka wystąpień publicznych:	
1. Wprowadzenie w zajęcia, zasady i ustalenie kontraktu zajęć	2
2. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę)	2
3. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę) – cd. zajęć	2
4. Struktura wystąpienia publicznego	2
5. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu radzenie sobie ze stresem	2
6. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu: cechy dobrego mówcy	2
7. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
8. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
9. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
10. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
11. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
12. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
13. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
14. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
15. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę) oraz podsumowanie zajęć	2
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	Opis <u>przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mieralne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)
DL_W16	Zna i rozumie współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych	W1 – student definiuje i określa procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych (tematy: 2-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	U1 – student wykorzystuje wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk (tematy: 7,8)	Prezentacja na zajęciach
DL_U15	Posiada umiejętności prezentowania własnych poglądów i pomysłów, a także przekonywania do nich rozmówców	U3 – student prezentuje własne poglądy i pomysły, a także przekonywania do nich rozmówców (tematy: 2-3, 6-8, 10-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_K06	Przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego	K1 – student przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego (tematy: 1-15)	Prezentacja na zajęciach

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Prezentacja
2.	Dyskusja
3.	Pokaz – inscenizacja
4.	

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć	15	30/1
	przygotowanie do zaliczenia	15	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Na ocenę końcową składa się aktywne uczestnictwo studenta w zajęciach, obecność (90%) – dopuszczalne są trzy (3) nieobecności w semestrze, oddanie projektów i ich zaprezentowanie pt. "wystąpienia publiczne o niej/nim" (1min), „mowa spontaniczna” (1min), mój ulubiony mówca lub arcyciekawy fragment publicznej mowy polityka (2min), arcyciekawe sformułowania (10 sformułowań), przygotowanie i zaprezentowanie mowy publicznej – w określonych przez prowadzącego terminach (5min) i kryteriach (mowa publiczna perswazyjna oparta na schemacie klasycznej mowy publicznej). O ocenie dobrej lub bardzo dobrej z przedmiotu decyduje suma uzyskanych punktów z wyżej opisanych projektów i ćwiczeń oraz obecności na zajęciach (według wyżej przedstawionych warunków).

Dla efektów W1, U1, U2, K1:

Na ocenę 5:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie wszystkie najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje wszystkie kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,
- student prezentuje biegle, kompetentnie, skutecznie własne poglądy i pomysły, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega wszystkie zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Na ocenę 4:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie większość najważniejszych współczesnych procesów kulturowych związanych z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje większość kluczowych motywów i wydarzeń z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,

- student prezentuje większość własnych poglądów i pomysłów, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega większość zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego.

Na ocenę 3:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie niektóre najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje niektóre kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 na poziomie podstawowym,
- student prezentuje niektóre własne poglądy i pomysły, a także niekiedy przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega niektóre zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Literatura obowiązkowa

1.	Ch. Anderson, TED Talks. Oficjalny poradnik TED. Jak przygotować wystąpienie publiczne, Wrocław 2018.
2.	Korolko M., Sztuka Retoryki, Warszawa 1990. Lichański J.Z. (red.), Uwieść słowem czyli retoryka stosowana, Warszawa 2003.
3.	Marcyński K., Kompetencja komunikacyjna. Studium medioznawcze, Warszawa 2017.

Literatura uzupełniająca

1.	Marcyński K., Klasyczna retoryka na współczesne czasy. Wybrane elementy kanonu retorycznego, w: Media w Kościele i Kościół w mediach. Edukacja medialna, dziennikarska i w zakresie public relations oraz zastosowania Web 2.0 w Kościele w Polsce, red. Przybysz M., Kloch J., Katowice 2012, s. 127-160.
2.	Lewandowska-Tarasiuk E., Sztuka wystąpień publicznych, czyli jak zostać dobrym mówcą, Warszawa 2001.

* lista rodzajów zajęć

x ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)

☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe

☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego

☐ wykład kierunkowy

☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne

☐ seminarium dyplomowe

(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Sztuka wystąpień publicznych
Prowadzący	ks. dr hab. Krzysztof Marcyński, prof. ucz.
Wydział	Wydział Teologiczny
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2021/2022
Rok studiów	2
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (<i>obowiązkowy, do wyboru</i>)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (<i>symbole</i>)	DL_W16, DL_U04, DL_U12, DL_U15, DL_K06
Rodzaj zajęć (<i>wybór z listy*</i>)	wykład
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	2
Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych teorii komunikowania.
Opis i cele przedmiotu Sztuka wystąpień publicznych	Zajęcia skierowane są do osób zainteresowanych rozwojem i doskonaleniem kompetencji komunikacyjnej i językowej w obszarze wystąpień publicznych. Obejmują one podstawowe zagadnienia z zakresu retoryki, technik wypowiedzi charakterystycznych dla sytuacji komunikacyjnych w formie jeden na wielu. Celem przedmiotu jest wykształcenie u studentów umiejętności budowania wizerunku publicznego w zawodzie dziennikarza z wykorzystaniem kultury żywego słowa. Słuchacze zapoznają się z zasadami przygotowywania i wygłaszania tradycyjnych i sytuacyjnych mów publicznych w różnych zawodowych wyzwaniach. Posiadają umiejętności praktyczne w tym zakresie, dzięki czemu samodzielnie w przyszłości będą się doskonalić.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Sztuka wystąpień publicznych:	
1. Wprowadzenie w zajęcia, zasady i ustalenie kontraktu zajęć	2
2. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę)	2
3. Zadanie nr 1: Wystąpienie publiczne o sobie (1 min. na jedną osobę) – cd. zajęć	2
4. Struktura wystąpienia publicznego	2
5. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu radzenie sobie ze stresem	2
6. Zadanie nr 2: Spontaniczne wystąpienie publiczne na wylosowany na zajęciach temat (1 min na jedną osobę) oraz omówienie tematu: cechy dobrego mówcy	2
7. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
8. Zadanie nr 3: Wystąpienie publiczne na temat „mój ulubiony mówca” lub „arcyciekawy fragment publicznej mowy (2 min na osobę)	2
9. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
10. Zadanie nr 4: Wystąpienie publiczne na temat „arcyciekawe sformułowania” (1 min na osobę)	2
11. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
12. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
13. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
14. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę)	2
15. Zadanie nr 5: Finałowe wystąpienie publiczne i jego ewaluacja (4 min. na jedną osobę) oraz podsumowanie zajęć	2
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się <i>(co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)</i>	Opis <u>przedmiotowych</u> efektów uczenia się <i>(wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mierzalne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt)</i> <i>(co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)</i>	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się <i>(np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)</i>
DL_W16	Zna i rozumie współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych	W1 – student definiuje i określa procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych (tematy: 2-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_U04	Potrafi wykorzystać wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk	U1 – student wykorzystuje wiedzę na temat historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk (tematy: 7,8)	Prezentacja na zajęciach
DL_U12	Posiada umiejętności sprawnego posługiwania się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2	U2 – student sprawnie posługuje się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 (tematy: 1-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_U15	Posiada umiejętności prezentowania własnych poglądów i pomysłów, a także przekonywania do nich rozmówców	U3 – student prezentuje własne poglądy i pomysły, a także przekonywania do nich rozmówców (tematy: 2-3, 6-8, 10-15)	Prezentacja na zajęciach
DL_K06	Przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego	K1 – student przestrzega zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego (tematy: 1-15)	Prezentacja na zajęciach

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Prezentacja
2.	Dyskusja
3.	Pokaz – inscenizacja
4.	

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do zajęć	15	30/1
	przygotowanie do zaliczenia	15	

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Na ocenę końcową składa się aktywne uczestnictwo studenta w zajęciach, obecność (90%) – dopuszczalne są trzy (3) nieobecności w semestrze, oddanie projektów i ich zaprezentowanie pt. "wystąpienia publiczne o niej/nim" (1min), „mowa spontaniczna” (1min), mój ulubiony mówca lub arcyciekawy fragment publicznej mowy polityka (2min), arcyciekawe sformułowania (10 sformułowań), przygotowanie i zaprezentowanie mowy publicznej – w określonych przez prowadzącego terminach (5min) i kryteriach (mowa publiczna perswazyjna oparta na schemacie klasycznej mowy publicznej). O ocenie dobrej lub bardzo dobrej z przedmiotu decyduje suma uzyskanych punktów z wyżej opisanych projektów i ćwiczeń oraz obecności na zajęciach (według wyżej przedstawionych warunków).

Dla efektów W1, U1, U2, U3, K1:

Na ocenę 5:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie wszystkie najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje wszystkie kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,
- student prezentuje biegle, kompetentnie, skutecznie własne poglądy i pomysły, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega wszystkie zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Na ocenę 4:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie większość najważniejszych współczesnych procesów kulturowych związanych z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje większość kluczowych motywów i wydarzeń z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się biegle językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2,

- student prezentuje większość własnych poglądów i pomysłów, a także przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega większość zasad etyki zawodowej i norm współżycia społecznego.

Na ocenę 3:

- student definiuje, wymienia, zna i rozumie niektóre najważniejsze współczesne procesy kulturowe związane z upowszechnieniem się technik wizualnych,
- student omawia i diagnozuje niektóre kluczowe motywy i wydarzenia z historii mediów i dziennikarstwa dla interpretowania i rozumienia współczesnych zjawisk,
- student posługuje się językiem polskim oraz wybranym językiem obcym w mowie i piśmie na poziomie B2 na poziomie podstawowym,
- student prezentuje niektóre własne poglądy i pomysły, a także niekiedy przekonuje do nich rozmówców,
- student przestrzega niektóre zasady etyki zawodowej i normy współżycia społecznego.

Literatura obowiązkowa

1.	Lichański J.Z. (red.), Uwieść słowem czyli retoryka stosowana, Warszawa 2003
2.	Korolko M., Sztuka Retoryki, Warszawa 1990.
3.	Marcyński K., Kompetencja komunikacyjna. Studium medioznawcze, Warszawa 2017.

Literatura uzupełniająca

1.	Marcyński K., Klasyczna retoryka na współczesne czasy. Wybrane elementy kanonu retorycznego, w: Media w Kościele i Kościół w mediach. Edukacja medialna, dziennikarska i w zakresie public relations oraz zastosowania Web 2.0 w Kościele w Polsce, red. Przybysz M., Kłoch J., Katowice 2012, s. 127-160.
2.	Lewandowska-Tarasiuk E., Sztuka wystąpień publicznych czyli jak zostać dobrym mówcą, Warszawa 2001.

* lista rodzajów zajęć

x ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)

☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe

☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego

☐ wykład kierunkowy

☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne

☐ seminarium dyplomowe

(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)